

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 17943

гр. София, 27.05.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав, в
закрито заседание на 27.05.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Петкова

като разгледа дело номер **4211** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.248, ал.1 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК) във връзка с чл.144 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по молба от 30.09.2024г., подадена от адв. Н. М., като пълномощник на Е. Ц. В., С. М. С., С. С. С. и А. И. М.. По същество съдът е сезиран с искане да допълни и да измени, В ЧАСТТА за разноските Решение №17648/21.09.2024г. по адм. дело №4211/2023г., като:

- на заинтересованата страна А. И. М. бъдат присъдени разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 1250 (хиляда двеста и петдесет) лева, съгласно представен списък и
- на адвокат Н. М. бъдат присъдени разноски в общ размер 3750 (три хиляди седемстотин и петдесет) лева или по 1250 лева за всяка от останалите заинтересованите страни, на основание чл.38, ал.2 от Закона за адвокатурата (ЗА).

В дадения им от съда срок жалбоподателите: А. Б. Г., Р. Б. Н. и С. П. Г., не изразяват становище по искането за изменение и допълване, в частта за разноските, на съдебния акт по адм. дело №4211/2023г.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните намира от правна страна следното:

Искането е **ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМО**, като подадено в срока по чл.248, ал.1 ГПК от надлежни страни.

С Решение №17648/21.09.2024г. съдът е отхвърлил жалбата на А. Б. Г., Р. Б. Н. и С. П. Г., срещу Заповед №18-13504/15.12.2022г. на началника на Службата по геодезия, картография и кадастър – С. и на основание чл.143, ал.4 АПК във вр. с чл.38, ал.2 и ал.1, т.3 ЗА и чл.8, ал.2, т.1 от Наредба №1/2004г. за възнагражденията за адвокатска работа (загл. изменено ДВ, бр.14/2025г.) е осъдил жалбоподателите да заплатят общо на адв. Н. Б. М., сумата 1250 (хиляда двеста и петдесет) лева – разноски по адм. дело №4211/2023г. От мотивите и от диспозитива на съдебния акт е видно, че съдът не се е произнесъл по искането за присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение на заинтересованата страна А. М..

I. Искането за изменение на Решение №17648/21.09.2024г. (макар формулирано като искане

за допълване) и присъждане на адв. М. на адвокатско възнаграждение за процесуално представителство на всяка от заинтересованите страни Е. В., С. М. С. и С. С. С., поотделно, е НЕОСНОВАТЕЛНО.

С нормата на чл.38, ал.1 ЗА е предвидена възможност адвокатът да оказва безплатна адвокатска помощ и съдействие на лицата, изрично посочени в т.1 – т.3, включително на роднини, близки или на друг юрист (т.3). В тези случаи адвокатът има право на адвокатско възнаграждение, ако в съответното производство насрещната страна е осъдена за разноски (чл.38, ал.2 ЗА). Според регламента на чл.38, ал.2 ЗА съдът определя възнаграждението в размер не по-нисък от предвидения в наредбата по чл.36, ал.2 и осъжда другата страна да го заплати. Съгласно задължителното тълкуване, дадено с решение на Съда на Европейския съюз (СЕС) от 25.01.2024г. по дело С-438/22 по преюдициално запитване, отправено от Софийски районен съд (СРС), въведеният с разпоредбата на чл.38, ал.2 ЗА праг на разноските за адвокатско възнаграждение - в размер не по-нисък от минималния, определен в Наредба №1/2004г., следва да се смята за ограничение на конкуренцията с оглед на целта по смисъла на чл.101, §1 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС). Посоченото разрешение означава, че при преценката си за размера на адвокатските възнаграждения при оказана безплатна правна помощ и съдействие съдът не е обвързан от минималните размери на адвокатското възнаграждение, посочени в Наредба №1/2004г. Идентичен извод е обоснован и в Определение №50015/16.02.2024г. по търг. дело №1908/2022г. на Върховния касационен съд (ВКС), I ТО, където е прието, че посочените в Наредба №1/2004г. размери на адвокатските възнаграждения могат да служат единствено като ориентир при определяне служебно на възнагражденията, но без да са обвързващи за съда. Тези размери, както и приетите за подобни случаи възнаграждения в Наредбата за заплащане на правната помощ (НЗПП), подлежат на преценка от съда с оглед цената на предоставените услуги, като от значение следва да са: видът на спора, интересът, видът и количеството на извършената работа и преди всичко фактическата и правна сложност на делото.

Според настоящия решаващ състав същата преценка следва да направи съдът и в случаите, когато при условията на чл.38, ал.1 ЗА е осъществено безплатно процесуално представителство на повече от едно лице. За всяко от представляваните лица следва да се определи самостоятелно възнаграждение само в случай, че за всяко едно от тях е осъществена изцяло или отчасти защита при различни правнорелевантни факти и повдигнати правни въпроси, предпоставящи и самостоятелно извършени процесуални действия. Когато защитата е идентична броят на представляваните лица е без правно значение (така Определение №5310/21.05.2025г. на ВАС, състав на Второ отделение по адм. дело №4385/2025г.).

В случая адв. М. е представлявал три от заинтересовани страни с напълно идентични интереси, произтичащи от идентични факти и съответно извършените процесуални действия са идентични. Следователно и оказаната правна помощ е една и за нея се дължи едно възнаграждение, което в случая е определено в съответствие с минималния размер по чл.8, ал.2, т.1 от Наредба №1/2004г. за възнагражденията за адвокатска работа.

II. НЕОСНОВАТЕЛНО е и искането за допълване, в частта за разноските, на Решение №17648/21.09.2024г. и присъждане на заинтересованата страна А. М. на разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 1250 лева.

Съдът намира, че по делото е останал недоказан размерът на заплатеното от заинтересованата страна адвокатско възнаграждение, поради което и разноските в тази част не следва да бъдат възлагани на ответника. Според задължителните указания в Тълкувателно решение №6/06.11.2013г. по тълк. дело №6/2012г. на Общото събрание на Гражданската и Търговската колегии на Върховния касационен съд (ОСГТК), съдебните разноски за адвокатско

възнаграждение се присъждат тогава, когато страната го е заплатила и е доказала реалното му заплащане на процесуалния си представител, в зависимост от уговорения в договора за правна помощ и съдействие начин на плащане – в брой или по банков път. Заплащането се доказва или чрез вписване на направеното плащане в самия договор, който има характер на разписка, или с представяне на доказателства за извършен банков превод. По смисъла на Закона за счетоводството (ЗСч) договорът за правна помощ и съдействие е първичен счетоводен документ, съдържащ изискваните от закона реквизити. Съобразно чл.6, ал.1 ЗСч първичният счетоводен документ, адресиран до външен получател, съдържа най-малко следната информация: 1. наименование и номер на документа, съдържащ само арабски цифри; 2. дата на издаване; 3. наименование или име, адрес и единен идентификационен код от Търговския регистър или единен идентификационен код по Булстат или единен граждански номер или личен номер на чужденец на издателя и получателя; 4. предмет, натурално и стойностно изражение на стопанската операция. Според разпоредбата на ал.5 на чл.6 ЗСч документална обосновааност е налице, когато в първичния счетоводен документ липсва част от изискуемата информация по чл.6, ал.1 и ал.3 ЗСч, но за нея има документи, които я удостоверяват. Когато плащането не е с платежно нареждане, банково бордеро, по платежна сметка или не е отразено в утвърдения от Висшия адвокатски съвет образец на прономерован кочан, съдържащ наименование и номер на документа само на арабски цифри, а е вписано на лист, който няма индицирани копия (каквото е настоящият случай) и не съдържа реквизитите на първичен счетоводен документ, съгласно чл.6, ал.1 ЗСч за плащане в брой, последният документ представлява разписка за договореното между адвокат и клиент възнаграждение по сключения между тях договор за правна помощ и съдействие и има своето значение само за тях като страни по този договор. Същият не може да обвърже съда, съответно другите страни в процеса, на които евентуално ще бъдат възложени разноските, в преценката им за законосъобразно и действително осъществено плащане.

Така мотивиран и на основание чл.248, ал.1 във вр. с ал.3 ГПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, Второ отделение, 25^{-ти} състав,

ОПРЕДЕЛИ

ОТХВЪРЛЯ искането от 30.09.2024г., подадено от адв. Н. М., като пълномощник на Е. Ц. В., С. М. С., С. С. С. и А. И. М. за ИЗМЕНЕНИЕ и ДОПЪЛВАНЕ, в частта за разноските, на Решение №17648/21.09.2024г. по адм. дело №4211/2023г.

Определението може да се обжалва с частна жалба пред Върховния административен съд на РБългария, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ

Боряна Петкова